

i saa mange Terminer, som Vedtægten maatte bestemme, har man ved Ændringsforslag Nr. 23 foreslaaet, at denne Bestemmelse — uanset Ophævelsen af Lovforslagets § 29 — skal have Gyldighed, indtil nærmere Bestemmelser herom gives i Lov om personlig Skat til Kommunen.

I det fornævnte Forslag til Lov om Landkommunernes Styrelse er der i et særligt Afsnit givet en samlet Fremstilling af Reglerne om Fremgangsmaaden ved Ændringer i Landets kommunale Inddeling, hvorhos Indlemmelseslovene af 28. Juni 1920 og 4. April 1928 er foreslaaet ophævet. Der har i Udvalget været rejst Spørgsmaal om Paragraf for Paragraf at optage Landkommunallovens Bestemmelser om kommunale Grænseændringer ogsaa i Købstadkommunalloven, for saa vidt de berører Købstæderne. Man har imidlertid opgivet denne Tanke, da man maa anse denne Fremgangsmaade for lovteknisk uheldig, og det vilde kunne give Anledning til Tvivl, hvis det samme Sæt Regler blev indføjet i to forskellige Love. Man har derfor valgt den Fremgangsmaade i nærværende Lovforslag som Ændringsforslag Nr. 22 at optage en ganske kort Bestemmelse om, at Forskrifterne om kommunale Grænseændringer i Afsnit III i Loven om Landkommunernes Styrelse finder Anvendelse med Hensyn til saadanne Ændringer i Landets kommunale Inddeling, der vedrører Købstæderne. Ændringsforslag Nr. 12 til § 18 er ligeledes en Følge af, at Reglerne om Fremgangsmaaden ved Ændringer i Landets kommunale Inddeling fremtidig har fundet Optagelse i Landkommunalloven.

Et Mindretal, bestaaende af Venstres Medlemmer indenfor Udvalget, havde ønsket en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Ministeren for offentlige Arbejder ved Fastsættelsen af Taksterne for den enkelte kommunale Havn skulde tage Hensyn til den paagældende Havns Forhold i økonomisk Henseende, hvorhos Ministeren ikke skulde kunne modsætte sig en almindelig

Nedsættelse af Taksterne, naar denne efter hans Skøn maa anses for forenelig med en for Havnen i det hele forsvarlig Økonomi. Mindretallet har imidlertid for at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse frafaldet dette Krav, der var dikteret af Ønsket om en ligelig Hensyntagen saavel til den enkelte Havns Økonomi som til det forbrugende Publikums Interesser, efter at Ministeren for offentlige Arbejder har givet Tilslutning til dette Ønske ved at udtale, at han kunde tiltræde den af Kommissionen til Undersøgelse af Købstædernes Havne- og Brotakster i dens i 1928 afgivne Betænkning udtalte Opfattelse, at den enkelte Havn ved Ansættelsen af sine Takster i saa vid Udstrækning som muligt burde stilles frit, men at den frie Konkurrence paa den anden Side ikke kunde være fuldstændig raadende ved Havnetaksternes Fastsættelse, idet denne under Hensyn til, at Havnene, i hvilke der er anbragt betydelige Kapitaler, er Samfundsgoder af uundværlig Betydning saavel for de paagældende Byer som for disses Opland, maatte foretages paa en saadan Maade, at berettigede Samfundsinteresser ikke krænkedes.

De socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget har stadig under Sagens Behandling fremhævet det upraktiske i Bestemmelsen i § 22 vedrørende Skatteudskrivningen, da denne Bestemmelse neppe kan overholdes eller kan efterleves, men da det ikke har været muligt at samle Enighed indenfor Udvalget, har man ikke fundet det formaalstjenligt at stille Ændringsforslag.

Spørgsmaalet er dog af den Beskaffenhed, at det anførte Mindretal maa henstille til Indenrigsministeren snarest at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, saaledes at § 22 i Lov af 20. April 1908 om kommunale Valg ophæves.

Der har ved Samraad været forhandlet med Indenrigsministeren om Byraadeus Pligt til Afgivelse af Indberetninger og Erklæringer til Brug for højere Myndigheder.

I Overensstemmelse med det ovenfor anførte fremsættes følgende: